

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1284/2025
28.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Станка Грујичића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4.бр. 32/23 од 26.12.2024. године, исправљене 23.01.2025. године, и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-По1-3/25 од 17.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Станка Грујичића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4.бр. 32/23 од 26.12.2024. године, исправљене 23.01.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-По1-3/25 од 17.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4.бр. 32/23 од 26.12.2024. године, исправљене 23.01.2025. године, оглашени су кривима окривљени ББ и окривљени АА да су извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, за које је окривљени ББ осуђен на казну затвора у трајању од једне године, а окривљени АА на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору почев од 30.05.2024. године до 26.12.2024. године и изречене су им мере безбедности – забрана вршења позива, делатности и дужности из члана 85. Кривичног законика и то забрана оснивања привредних субјеката, забрана располагања, коришћења, управљања или руковања имовином привредних субјеката или чување те имовине, у трајању од 3 (три) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у трајање ове мере. Истом пресудом, одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву, на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-По1-3/25 од 17.04.2025. године, усвојена је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције и пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 32/23 од 26.12.2024. године, исправљена 23.01.2025. године, преиначена је само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, за које су окривљени оглашени кривим првостепеном пресудом, осудио окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 2 (две) године, а окривљеног АА на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.05.2024. године до 26.12.2024. године, док су жалбе бранилаца окривљених одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Станко Грујичић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд донесе пресуду којом ће усвојити захтев за заштиту законитости и применити одредбу члана 492. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП-а, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене наводи изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона, а која се огледа у чињеници да је окривљени оглашен кривим да је предметно кривично дело извршио тако што је био законски заступник, односно одговорно лице у правном лицу „ВВ“ ..., иако је током поступка утврђено да је стварни власник овог привредног друштва окривљени ББ, коме се суди у одсуству, при чему окривљени АА није имао никаква овлашћења за потписивање било каквих уговора и пословних докумената, нити је био овлашћен за подизање новца, што се увидом у депо картон и утврдило, (те није доказано да је он фактички одговорно лице у привредном друштву). Осим тога бранилац у поднетом захтеву указује и на чињеницу да је окривљени АА био запослен као ... у овом привредном друштву, те да је исти осуђен за нешто што није учинио, на начин како се то наводи у оптужници, а при том окривљени ББ током поступка није саслушан и истом се судило у одсуству, што је суд требало да узме у обзир као околност да исти није желео да узме активно учешће у кривичном поступку, а којим свим наводима бранилац окривљеног указује да је побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

Како је одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић